

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Ndc/30/2024                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 3824203291                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 27.11.2024                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martin Vladik            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2024:3824203291.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne G.. T. Q., narodenej XX. U. XXXX, F., U.. Č. XXX/XX, zastúpenej advokátom Mgr. Róbertom Vrablicom, LL.M., Bratislava, Cintorínska 7, proti žalovanej obchodnej spoločnosti BUBO travel agency, s.r.o., Bratislava, Dunajská 31, IČO: 35 824 859, zastúpenej CLC advokátska kancelária s.r.o., Bratislava, Panenská 18, IČO: 36 707 856, o primerané finančné zadost'učinenie, vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8Csp/32/2024, o návrhu žalovanej na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

### rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 8Csp/32/2024 Mestskému súdu Bratislava IV n e v y h o v u j e.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Prievidza predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) na rozhodnutie o návrhu žalovanej na prikázanie veci Mestskému súdu Bratislava IV z dôvodu vhodnosti (podľa § 39 ods. 2 a 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „CSP“). Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že pokiaľ súd neprihliadne na vznesenú námietku miestnej príslušnosti, alternatívne podáva návrh na prikázanie sporu, ktorý odôvodnila skutočnosťou, že z hľadiska hospodárnosti konania je vhodnejšie, aby vec prejednal Mestský súd Bratislava IV, keďže právni zástupcovia strán, rovnako ako aj žalovaná majú sídlo v Bratislave, čím dôjde k ušetreniu trov vynaložených na náhradu za stratu času a náhradu hotových výdavkov. Poukázala tiež na to, že Okresný súd Prievidza zatiaľ nevykonával žiadne podstatné úkony a rovnako sa meritom môže od počiatku zaoberať Mestský súd Bratislava IV.

2. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu žalovanej na prikázanie veci Mestskému súdu Bratislava IV vyjadrila svoj nesúhlas. Poukázala pritom na ustálenú rozhodovaciu prax, v zmysle ktorej je jednou z podmienok na prikázanie sporu súhlas druhej strany a tiež, že dôvod delegácie musí mať výnimočný charakter.

3. Podľa § 39 ods. 2, 3 CSP možno na návrh ktorejkoľvek zo strán vec prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený

príslušnému súdu (Okresnému súdu Prievidza) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (Mestský súd Bratislava IV). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom najvyšší súd.

4. Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva strany civilného sporového konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti civilného sporového (mimosporového) konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter a iba samotný problém spočívajúci v prekonávaní väčších vzdialeností, či vynaloženia väčších výdavkov za účelom dostavenia sa na spor možno považovať za bežné a nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom prikázania veci inému súdu. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

5. S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 CSP do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov subjektov na oboch procesných stranách, pričom na pomery subjektu, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatné subjekty konania. Podstatný význam má i stanovisko ostatných subjektov konania.

6. Najvyšší súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v danom prípade neexistuje okolnosť natoľko výnimočného charakteru, ktorá by odôvodňovala prikázanie veci Mestskému súdu Bratislava IV z dôvodu vhodnosti. Takouto okolnosťou nie je skutočnosť, že právni zástupcovia sporových strán majú svoje sídla v obvode Mestského súdu Bratislava IV, rovnako ani skutočnosť, že tu má sídlo žalovaná a podľa § 15 ods. 1 CSP ide o všeobecný súd žalovanej. Žalobkyňa využila svoje zákonné právo a v súlade s § 19 písm. d) CSP si na prejednanie predmetného sporu zvolila Okresný súd Prievidza. Nesúhlas žalovanej s takouto voľbou (pozri 5Cdo/146/2011), ani námietka ohľadom trov konania a to aj vo svetle nesúhlasu žalobkyne nevykazuje charakter takej výnimčnosti, aby bolo možné návrhu vyhovieť. Súd vždy musí pri rozhodovaní o prikázaní sporu posudzovať návrh komplexne, teda musí vziať do úvahy aj pomery účastníkov konania. Najvyšší súd zhodne so žalobkyňou dospel k záveru, že žalobkyňa je fyzická osoba (spotrebiteľ), ktorá vyjadrila záujem zúčastniť sa na konaní, naproti čomu žalovaná je právnická osoba v postavení dodávateľa a prikázanie sporu by v tomto prípade bolo v neprospech žalobkyne.

7. Okolnosti uvedené žalovanou v návrhu na delegáciu sporu z dôvodu vhodnosti, sú v civilnom sporovom konaní skôr bežné, nezriedka sa vyskytujúce. Preto ak neexistuje silnejší dôvod, pre ktorý by sa od zásady „perpetuatio fori“ obsiahnutej v ustanovení § 36 ods. 2 CSP malo ustúpiť, prikázanie sporu inému súdu spravidla nepripadá do úvahy. Akceptáciou návrhu žalovanej bez existencie okolností výnimočnej povahy, by tým došlo k porušeniu ústavne zaručených zásad, podľa ktorých a) nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a b) príslušnosť súdu ustanoví zákon (čl. 48 ods. 1 ústavy).

8. Vzhľadom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu nevyhovel.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.